

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 22. september 2021 blev i sag nr. 96542:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskemaer af 24/2 2021 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Jeg kom til skade med mine skuldre under plukning af æbler. Jeg var uheldig at det var anden gang jeg er kommet til skade med mit venstre skulder, men episoden i august 2018 forværede symptomerne. Under denne episode har jeg det værst med højre skulder hvor jeg ikke har haft problemer med det tidligere. Jeg har fortsat daglige smerter i begge skuldre og jeg mener helt klart at der er tids- og årsagssammenhæng mellem ulykkerne og mine nuværende smerter. Jeg mener heller ikke at der taget højde for Speciallægeerklæringen som anfører, at jeg ved ulykken den 11. august 2018 fik en "væsentlig skade" med et varigt mén på min højre skulder.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil gerne have at Forsikringsselskabet anerkender min mén til at være mere end 5 % og at det selvfølgelig kommer til at udløse en erstatning for de gener jeg har haft i flere år og fortsat har.

...

Kort redegørelse for sagen

Jeg kom til skade med mine skuldre under plukning af æbler. Jeg var uheldig at det var anden gang indenfor 1 måned, jeg er kommet til skade med mit venstre skulder, men episoden i august 2018 forværede symptomerne. Jeg har fortsat daglige smerter i begge skuldre og jeg mener helt klart at der er tids- og årsagssammenhæng mellem ulykkerne og mine nuværende smerter.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil gerne have at Forsikringsselskabet anerkender min skade og at der er tids- og årsagssammenhæng mellem min skade og gener."

Selskabet har i brev af 23/4 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"UL [1] – VENSTRE SKULDER

Klager anmeldte telefonisk den 9. juli 2018, at han havde stået på en stige og var blevet svimmel og faldt ned, hvorved han havde slået venstre skulder og kraveben.

Alka Forsikring meddelte ved brev af samme dato, at skaden var dækket af forsikringen, og hvis der blev tale om et varigt mén på 5% eller derover ville der blive udbetalt erstatning. Selskabet tog dog samtidig forbehold for eventuelt forud for ulykken bestående invaliditet eller lidelse, idet dette ikke var dækket på forsikringen.

Selskabet oplyste desuden, at der var mulighed for refusion af behandlingsudgifter til bl.a. fysioterapeut og refunderede i det følgende halve år klagers udgifter til fysioterapi.

[...] meddelte ved mail af 12. april 2019, at de repræsenterede klager.

På foranledning af en telefonopringning fra klager den 27. august 2019 bad selskabet om samtykke og indhentede efterfølgende de lægelige oplysninger fra klagers praktiserende læge og fra [...] akutklinik til behandling af anmeldelsen.

På baggrund af de foreliggende oplysninger ønskede selskabets lægekonsulent at der blev udfærdiget en funktionsattest.

Alka Forsikring modtog den udfyldte funktionsattest den 10. december 2019 og forelagde igen sagen for selskabets lægekonsulent.

Lægekonsulenten fandt det hensigtsmæssigt, at der blev udfærdiget en speciallægeerklæring hos en speciallæge i ortopædkirurgi, hvilket selskabet meddelte ved brev af 30. januar 2020.

Alka Forsikring foreslog ifølge sædvanlig praksis tre forskellige speciallæger og klagers advokat meddelte ved mail af 20. februar 2020, at klager ønskede at blive undersøgt af overlæge speciallæge [...].

Det viste sig imidlertid at ovennævnte læge ikke længere var på [...], hvorefter klagers advokat meddelte, at klager gerne ville undersøges af [...].

Alka Forsikring modtog den 17. marts 2020 speciallægeerklæring udfærdiget af specialeansvarlig overlæge, ortopædkirurgisk speciallæge [...] og forelagde sagen for selskabets lægekonsulent.

Lægekonsulenten udtalte, at der var tale om skade på venstre skulder, som havde medført nedsat bevægelighed og smerter svarende til méntabellens punkt D.1.5.3. Der var imidlertid allerede tidligere – som følge af en tilskadekomst i 2010 – udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 12% for identiske gener i venstre skulder, og der var ikke tale om, at hændelsen havde medført yderligere følger svarende til et selvstændigt mén på 5% eller derover.

På baggrund af lægekonsulentens vurdering meddelte Alka Forsikring ved brev af 7. maj 2020, at der ikke ville blive udbetalt erstatning for varige følger i klagers venstre skulder, idet der var taget

højde for, at der inden den anmeldte skade var gener i højre skulder i form af smerter og nedsat bevægelighed, som klager tidligere havde modtaget erstatning, svarende til 12% varigt mén for.

Klagers advokat ankede ved mail af 14. maj 2020 den trufne afgørelse (for begge skuldre) og henstillede til en forelæggelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Alka Forsikring forelagde på ny sagen for selskabets lægekonsulent, som fastholdt, at den anmeldte skade under hensyntagen til den tidligere udbetalte erstatning ikke svarende til en selvstændig méngrad på 5% eller derover og henviste til, at en forelæggelse for AES kunne ske for egen regning, hvilket selskabet meddelte ved brev af 17. juni 2020.

Klagers advokat anfægtede ved mail af 23. juni 2020, at selskabet ikke havde inddraget forholdene omkring venstre skulder i den forelæggelse for AES, der var iværksat vedrørende højre skulder (denne anmeldelse adresseres nedenfor).

Alka Forsikring meddelte ved brev af 14. august 2020, at det ikke var muligt at forelægge de to sager samlet, da der var tale om skade på to separate legemsdele med to forskellige skadedatoer og fastholdt derudover den trufne afgørelse omkring venstre skulder.

Ved mail af 24. november 2020 fremsendte klagers advokat udtalelse fra AES vedrørende en skade sket den 11. august 2018 (skaden på højre skulder).

Udtalelsen ses dog at vedrøre begge skuldre. AES udtalte, at hændelsen den 11. august 2018 ikke havde medført varige gener af et omfang svarende til en méngrad på 5% eller derover. Dels var den anmeldte hændelse ikke egnet til at medføre varige gener dels var der tale om forud bestående lidelse i venstre skulder.

Alka Forsikring fastholdt ved brev af 10. januar 2021 afgørelsen af sagen vedrørende skaden den 6. juli 2018.

Herefter er der ikke yderligere korrespondance fra klagers advokat, men klager skrev i en mail af 16. februar 2021 vedhæftet foto af et journalnotat, at han håbede at høre fra selskabet hurtigst muligt.

Alka Forsikring oplyste ved brev af 22. februar 2021, at selskabet havde truffet afgørelsen på baggrund af alle foreliggende lægelige oplysninger, at der ikke var tilgået sagen nye oplysninger og at afgørelsen var meddelt og fastholdt senest den 10. januar 2021.

UL [2] – HØJRE SKULDER

Klager anmeldte den 29. august 2018, at han den 11. august 2018 var i færd med at klippe et æbletræ derhjemme og holdt en gren tilbage. Grenen slap og han fik et vrid i armen og havde derved beskadiget højre skulder og kraveben.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 12. september 2018, at skaden efter klagers oplysninger var dækket på forsikringen og hvis der blev tale om et varigt mén på 5% eller derover ville der blive udbetalt erstatning.

Selskabet gjorde opmærksom på, at forsikringen ikke dækkede en forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, som måtte skyldes en tilstedeværende sygdom/invaliditet eller en tilfældig tilstødende sygdom og tog på den baggrund forbehold.

Ved mail af 12. april 2019 meddelte [...], at de repræsenterede klager og fremsendte MR-scanningsresultat for så vidt angik venstre skulder.

Advokaten fremsendte ved mail af 15. juni 2019 journal fra [hospitalets] ortopædkirurgiske afdeling. Journalen angik begge skuldre.

Advokaten fremsendte den 18. juli 2019 fuldmagt til at repræsentere klager. Ved mail af 27. september 2019 fremsendte klagers advokat lægelige oplysninger fra henholdsvis [hospital] og [speciallægeklinik].

Alka Forsikring forelagde sagen for selskabets lægekonsulent i forhold til den anmeldte skade i højre skulder.

Lægekonsulenten udtalte, at der var tale om gener i begge skuldre som følge af degenerative forandringer/slid i skuldrenes højdeled. Lægekonsulenten udtalte desuden, at som det fremgik af de lægelige oplysninger opstod generne i højre skulder heller ikke i direkte tilslutning til den anmeldte hændelse, som derudover ikke var egnet til at medføre varige gener i en rask skulder.

Alka Forsikring meddelte på denne baggrund ved brev af 7. november 2019, at der ikke kunne udbetales erstatning som følge af det anmeldte ulykkestilfælde.

Ved mail af 14. maj 2020 ankede klagers advokat afgørelsen – som nævnt ovenfor – både for så vidt angik højre som venstre skulder, hvorefter sagen om højre skulder blev forelagt AES.

AES traf afgørelse den 23. november 2020, hvorefter AES ikke fandt, at de direkte følger af hændelsen svarede til en méngrad på 5% eller derover, dels grundet hændelsens manglende egnethed til at forvolde varig skade dels den forud bestående lidelse i venstre skulder.

Alka Forsikring meddelte på den baggrund ved brev af 10. januar 2021, at der ikke ville blive udbetalt erstatning for klagers gener i højre skulder.

Alka Forsikring fremsendte herefter på klagers anmodning kopi af sagernes akter.

Klager henvendte sig på ny til selskabet ved mail af 16. februar 2021 og vedhæftede en udtalelse fra reumatologisk speciallæge [...].

Alka Forsikring var af den opfattelse, at der ikke var nye lægelige oplysninger i det fremsendte og meddelte på den baggrund ved brev af 22. februar 2021, at selskabet med henvisning til AES udtalelse af 23. november 2020 måtte fastholde den truffe afgørelse.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager er omfattet af en kollektiv fritidsulykkesforsikring via sit medlemskab af [...].

Det skal for god ordens skyld bemærkes, at klager tidligere – 12. juni 2011 – har fået udbetalt erstatning fra forsikringen for varige følger i venstre skulder – efter et fald på et badeværelsesgulv – svarende til en méngrad på 12%.

Forsikringen dækker med henvisning til betingelsernes afsnit 5.1. følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås i henhold til punkt 5.1.1. en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden.

Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen medicinsk set er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden.

Begge de anmeldte ulykkestilfælde er dækket på forsikringen, hvilket heller ikke på noget tidspunkt har været et tvistepunkt. Tvisten i nærværende sag drejer sig alene om fastsættelsen af de varige følger og den dertil svarende méngrad og erstatning.

Det gælder også i den forbindelse, at det er den sikrede der – efter almindelige regler – har bevisbyrden for rigtigheden af det krav, der gøres gældende mod selskabet.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 8 fremgår det, hvorledes erstatningen beregnes efter et dækningsberettiget ulykkestilfælde.

Af afsnittene 8.1.4, 8.1.6 og 8.1.7 fremgår det således, at méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes samt at méngraden fastsættes efter Arbejdsskadestyrelsens (nu AES) méntabel. Det bestemmes desuden, at fastsættelsen sker på grundlag af skadens medicinske art og omfang uden hensyntagen til forsikredes erhverv, sociale situation, andre individuelle forhold (herunder fritidsinteresser) eller en eventuel nedsættelse af evnen til at tjene penge.

Alka Forsikring har tilknyttet læger, der – på baggrund af de lægelige oplysninger – vurderer de varige følger af de anmeldte ulykkestilfælde, men hvis én af parterne ønsker det, træffes afgørelsen af Arbejdsskadestyrelsen (AES).

Undtagelserne til forsikringens dækning fremgår af afsnit 6.

Det fremgår således af afsnit 6.1.4, at forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende sygdom eller tilfældigt tilstødende sygdom ikke er dækket på forsikringen og at dette gælder uanset om sygdommen har været symptomgivende eller ej forud for ulykkestilfældet.

Derudover kan en forud bestående sygdom eller lidelse med henvisning til afsnit 6.1.5 ikke medføre, at erstatningen fastsættes højere, end hvis en sådan sygdom eller lidelse ikke havde været til stede.

Endelig udelukker en tidligere modtaget godtgørelse for varige gener med henvisning til afsnit 6.1.6 udbetaling en gang til for de samme gener, selvom der er sket et nyt ulykkestilfælde også selvom de tidligere gener måtte være forsvundet i mellemtiden.

Endelige bestemmes det i forsikringsbetingelsernes afsnit 6.2.2, at skader som følge af nedslidning eller overbelastning ikke er dækningsberettigede på forsikringen.

Angående forud bestående lidelse i venstre skulder.

For så vidt angår den forud bestående lidelse skal det bemærkes, at der var tale om albue og skulderskade sket i 2010. Ifølge speciallægeerklæringen var der tale om en supraspinatusruptur (en af skulderens styresener) med smerter og nedsat bevægelighed (80 grader fleksion og abduktion) til følge.

Indledningsvis udbetalte selskabet erstatning svarende til 8% og efterfølgende blev der på baggrund af en speciallægeerklæring den 12. juni 2011 udbetalt yderligere erstatning svarende til en méngrad på 12%.

Lægekonsulenten lagde vægt på, at der var sket en forværring i form af yderligere nedsat bevægelighed over skulderleddet, idet klager knap kunne løfte armen til vandret.

Allerede ved MR-scanningen i september 2010 af venstre skulder blev der konstateret degenerative forandringer i supraspinatussenen, væske omkring senens slimsæk og impingement (indeklemningsydrom).

Det kan således ikke betvivles, at klager havde en forud for ulykkestilfældet bestående lidelse, som med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 6.1.5 ikke berettiger til erstatning eller til en højere erstatning efter et nyt ulykkestilfælde på samme legemsdel.

I årene efter den tidligere skade var der en del lægekontakter vedrørende skuldrene.

Ved en MR-scanning – i 2015 – blev rupturen af supraspinatussenen i venstre skulder genfundet og klager fik desuden foretaget røntgen af begge skuldre på [hospitalets] ortopædkirurgiske ambulatorium.

Undersøgelsen viste ret udtalte degenerative forandringer, som lægerne umiddelbart fandt, var tilgængelige for kirurgisk indgreb, hvilket klager imidlertid ikke ønskede. Der blev desuden konstateret artrose (slidigt) i begge AC-led (ledet mellem kravebenet og skulderen - skulderhøjdeledet) og klager blev henvist til genoptræning.

Angående venstre skulder.

Af de lægelige oplysninger fremgår det, at klager opsøgte [hospitalets] akutklinik i [...] den 6. juli 2018, da han havde slået venstre skulder en uge før og fortsat havde smerter. Der var ingen hævelser, misfarvning eller fraktur og klager blev henvist til ortopædkirurgerne på [hospital].

For så vidt angår følgerne i venstre skulder fremgår det af speciallægeerklæringen, at bevægeligheden var nedsat i samme grad som efter skaden i 2010, nemlig til skønnet 80 grader samt daglige smerter ved belastning. Af erklæringen fremgår det således ikke umiddelbart, at der skulle være sket en forværring i forhold til de følger skaden i 2010 havde efterladt.

Klager blev i 2011 kompenseret i forhold til AES méntabel punkt D.1.5.3, som for daglige, belastningsudløste smerter og middelsvært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og ud-op 90 grader giver et varigt mén på 10% og klagers mén blev – da bevægeligheden var knap til vandret skønsmæssigt vurderet til 12%.

Der kan være tale om et minimalt mermén i forhold til den bestående lidelse.

Forsikringen dækker imidlertid med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 6.1.4 ikke en forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende sygdom, ligesom en sådan tilstedeværende sygdom i henhold til afsnit 6.1.5 ikke kan medføre, at erstatningen fastsættes højere, end hvis en sådan sygdom eller lidelse ikke havde været til stede.

Der skal med henvisning til 6.1.6 være tale om et selvstændigt yderligere mén på 5 % eller derover som følge af skaden, da der ikke kan ske udbetaling en gang til for de samme gener, selvom der er sket et nyt ulykkestilfælde.

Alka Forsikring finder ikke, der er den nødvendige lægelige dokumentation for, at skaden i juli 2018 har medført direkte varige følger, der kan begrunde et selvstændigt varigt mén på 5 % eller derover og må således fastholde, at skaden på venstre skulder ikke kan give anledning til yderligere udbetaling i forhold til den bestående invaliditet på 12% og den tilstødende lidelse i form af slidgigt.

Alka Forsikring finder henset til de foreliggende lægelige oplysninger og AES udtalelse af 23. november 2020 om bestående lidelse i venstre skulder ikke, at der foreligger den nødvendige usikkerhed til, at selskabet med rimelighed kan forventes at forelægge spørgsmålet for AES af egen drift.

Klager er med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 13.2.1. og 13.2.2. berettiget til at forelægge sagen for AES for egen regning og hvis AES fastsætter en højere méngrad vil selskabet refundere udgiften.

Angående højre skulder.

Klager anmeldte den 29. august 2018, at han var kommet til skade med begge skuldre den 11. august 2018, da han var i færd med at beskære et æbletræ og en gren han holdt "svippede", og han fik et vrid i armen og havde derved beskadiget højre skulder og kraveben.

I journalen (11. august 2018) har klager forklaret til den undersøgende læge, at han var ved at plukke æbler og hev ned i en gren med en kost og fik et ryk i begge skuldre.

Det fremgår således hverken af klagers oplysninger til lægen samme dag som hændelsen angiveligt var passeret eller af anmeldelsen til selskabet 18 dage senere, at klager var faldet på højre skulder, hvorfor denne langt senere (nævnt i speciallægeerklæringen) fremkomne oplysning ikke kan lægges til grund for vurderingen af sagen.

Klager fik konstateret ruptur af supraspinatus, slidgigt og irritation under skulderfremspringet. De samme forhold som gjorde sig gældende for så vidt angik venstre skulder.

Af speciallægeerklæringen fremgår det også, at klager allerede i 2015 havde gener – ikke kun i venstre skulder – men også i højre skulder.

For så vidt angår de konstaterede forhold i højre skulder bemærkede selskabets lægekonsulent, at der var forud for hændelsen bestående smerter i begge skuldre på grund af degenerativt slid i skulderhøjdeleddet.

Den anmeldte hændelse var derudover ikke egnet til at give varige følger i en rask skulder.

Ifølge de lægelige oplysninger skyldtes klagers gener i højre skulder belastning/slid og der var således ikke tale om den nødvendige dokumentation for et ulykkestilfælde som årsag til klagers gener, hvorfor lægekonsulenten fandt det mest hensigtsmæssigt at forelægge spørgsmålet om opståelsesmåde, årsagssammenhæng og forud bestående lidelsers betydning for AES.

AES udtalte ved vurderingen af 23. november 2020, at de ikke fandt at klagers gener kunne tilskrives den anmeldte hændelse, at den anmeldte hændelse lægeligt set var uegnet til at medføre varige følger og at klagers gener med overvejende sandsynlighed måtte tilskrives andre forhold.

AES udtalte desuden, at de havde noteret, at klager havde forud bestående gener i venstre skulder og bemærkede, at på en ulykkesforsikring kunne der ikke kompenseres for forværring eller gener der skyldtes forud bestående helbredsmæssige forhold.

AES er en uvildig offentlig instans, som har lægelig ekspertise i fastsættelse af méngrader og er således den fagligt kompetente myndighed, når det drejer sig om vurdering af årsagssammenhæng og fastsættelse af méngrader.

AES har tilknyttet lægefagligt kompetente personer med relevante specialer, der har erfaring med fastsættelse af méngrader og vurdering af årsagssammenhæng og ved vurderingen af klagers sag har AES speciallægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi deltaget.

En udtalelse fra AES er en uvildig vurdering og selskabet har ikke anledning til at betvivle AES ekspertise.

Den, der vil anfægte en afgørelse truffet af AES, må derfor løfte bevisbyrden for, at styrelsens afgørelse er behæftet med væsentlige fejl, eller at styrelsens behandling af sagen i øvrigt ikke har været betryggende.

Der er intet som antyder, at AES behandling af sagen ikke har været betryggende, at styrelsen ikke haft adgang til alle nødvendige oplysninger, har begået fejl eller har fejlvurderet de foreliggende oplysninger.

Supraspinatussenen er en del af den såkaldte rotator-cuff, som består af fire sener der styrer skulderen. Der opstår hyppigst først skade på supraspinatussenen, som er den forreste af de fire sener og som styrer elevation af skulderen.

Det skal bemærkes, at der ifølge lægefaglig viden skal et forholdsvis voldsomt traume til at medføre en traumatisk supraspinatusruptur og at den hyppigste årsag til svigt i rotatorcuffen (herunder supraspinatus) er degenerative tilstande udløst af nedsat cirkulation i senen som følge af al-

Ankenævnet for Forsikring

9.

96542

der, tendinose (inflammation) og impingement (for lidt plads i skulderhøjdeleddet). Disponerende faktorer for tendinose, især for så vidt angår supraspinatus er monotone arbejdsfunktioner, tungt og ensidigt arbejde med hænderne over hovedet eller mange løft, hvortil det skal bemærkes, at det af lægelige oplysninger fremgår, at klager inden sin ... i 2002 netop havde tungt arbejde, og bl.a. arbejdede med tunge løft af melsække på et bageri.

På baggrund af de lægelige oplysninger må Alka Forsikring fastholde, at det ikke er sandsynliggjort, at klager har pådraget sig en dækningsberettiget forværring af den bestående lidelse i venstre skulder og at det for så vidt angår højre skulder, med henvisning til AES udtalelse ikke er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ryk i skulderen og den konstaterede lidelse.

Selskabet må gøre opmærksom på forsikringsbetingelsernes afsnit 6.2.2. hvorefter skader som følge af overbelastning og nedslidning ikke er dækket på forsikringen og således fastholde sin stillingtagen til sagen for så vidt angår begge skuldre."

Klageren har i brev af 28/4 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er da også ked af at blive fremstillet som en [person] der bare råber og utålmodig og at forsikringsselskabet ikke kan forstå hvad jeg siger. Det kan godt være jeg ikke taler perfekt men jeg kan godt gøre mig forståelig. Jeg har så et høre handicap der gør at jeg taler højt og skal have gentaget tingene et par gange. Jeg tænker da heller ikke jeg er utålmodig når sagen har været i gang i over 1 år. Håber på at få min sag retfærdigt behandlet, da jeg fortsat har daglige smerter og er hæmmet i min livskvalitet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af funktionsattest af 2/12 2019 vedrørende venstre skulder fremgår bl.a.:

2 Diagnose angivet på dansk og latin		1. Dansk: senilæsion - dobbelt sidedig	
		1. Latin: Supraspinatus senilæsion - dobbelt-sidedig	
		2. Dansk:	
		2. Latin:	
3	a) Er der noget klinisk at påvise ved inspektion og palpation af skulderen?	NEJ ☐ JA ☒	Hvis JA, udfyldes: Hvorledes? M. deltoidus mindre på venstre side smerter ved palpation omkring A.C. leddet og forkul på begge skuldrer
	b) Er der noget klinisk at påvise ved inspektion og palpation af albue?	☒ ☐	Hvorledes?

...

Ankenævnet for Forsikring

10.

96542

6	a) Har patienten dig bekendt inden for de seneste 2 år haft sygdomme, klager eller symptomer fra skulder, overarm eller albue?	NEJ ☒	JA ☐	Hvis JA , udfyldes: Hvilke?
	b) Skønner du på det foreliggende grundlag, at sygdomme eller andre forhold inden for de seneste 2 år har haft nogen form for indflydelse på den nuværende skade eller sygdom eller har forværret dens følger?	☒	☐	Hvis JA , udfyldes: Hvilke?

8	Hvilke aktuelle klager fremfører patienten?	Daglig smerter, Vågen om natten pga. smerter, Jæder nedsat kraft, samt nedsat bevægelighed
----------	---	--

11	Bevæges skulderledet normalt (med frit skulderblad)?	NEJ ☒	JA ☐	Hvis NEJ , hvordan er bevægeligheden:	
				Højre	Venstre
				Fremad-opad (norm 0 - 180°)	Til max 40° max 60°
				Udad-opad (norm 0 - 180°)	80° 70°
				Bagud (norm 0 - 40°)	30° 20°
				Udaddrejning (norm 0 - 60°) (med vandret underarm)	30° 20°
				Indaddrejning (norm 0 - 90°) (med vandret underarm)	60° 60°

12	Er bevægeligheden i albueledene inklusiv underarmens drejebævegelse normal?	NEJ ☐	JA ☒	Hvis NEJ , hvordan er bevægeligheden nedsat?	
				Højre	Venstre
				Bøjebævegelse (ext./flex.)	

13	Er der skurren i leddet?	NEJ ☐	JA ☒	Hvis JA , hvor er der skurren?	
	a) Skulderled	☐	☒	<u>Ikke forklaret</u>	
	b) Skulder-kravebensled (AC-led)	☐	☒	<u>over AC-ledet</u>	
	c) Albueled	☒	☐		

14	Bevæges håndled og fingre frit?	NEJ ☐	JA ☒	Hvis NEJ , udfyldes: Hvilke indskrænkninger findes?	

15	a) er der synligt muskelsvind af skulderrunding (deltoideus)?	NEJ ☐	JA ☒	Hvis JA, udfyldes:	Højre	Venstre
					☐ Let	☒ Let
					☐ Moderat	☐ Moderat
					☐ Svær	☐ Svær
	b) er der målbart muskelsvind af overarm (største omfang)?	☒	☐	Omfangsmål (målt i cm)	<u>35,5 cm</u>	<u>35,5 cm</u>
	c) er der målbart muskelsvind af underarm (største omfang)?	☒	☐	Omfangsmål (målt i cm)	<u>27 cm</u>	<u>27 cm</u>
	d) er der synligt muskelsvind af håndens muskler?	☒	☐		☐ Let	☐ Let

16	Er der føleforstyrrelser?	NEJ ☒	JA ☐	Hvis JA, udfyldes:
				I hvilket område?

17	Skønner du, at håndtrykskraften er normal?	NEJ ☐	JA ☒	Hvis NEJ, udfyldes:	Højre	Venstre
					☐ Let	☐ Let
					☐ Moderat	☐ Moderat
					☐ Svær	☐ Svær

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 16/3 2020 fremgår bl.a.:

"Tidligere

Han har kendt nedsat hørelse og slidigt i begge knæ samt degenerativ lænderyglidelse, og blev tilkendt ... i 2002 af samme årsag. I 2010 falder han og slår ve. skulder. Han pådrager sig rotatorcuff skade med supraspinatus ruptur og et varigt mén. Han havde varigt mén med 80 graders fleksion og abduktion over skulderleddet samt daglige smerter ved belastning. Der blev i 2015 konstateret slidigt i begge AC-led, mest på ve. side. Man vurderede ikke mulighed for operation af ve.skulder i 2015.

Aktuelle

I starten af juli 2018 falder han og slår ve. skulder igen. Han får flere smerter, og man giver bloka-der. 11/8-2018 falder han så under plukning af æbletræ. Han falder ned på den hø. skulder og får et ryk i begge skuldre. Der konstateres nedsat bevægelighed på begge sider og man laver ultra-lydsundersøgelse, som viser supraspinatusruptur bilat, på hø. side mere partiel. Man henviser til træning. Man laver så en MR-scanning i februar 2019, som viser artrose i begge AC-led, bilat. sup-raspinatusruptur og tegn til let indeklemning. Man prøver blokadebehandling, som har nogen ef-fekt på smerterne i 4 uger. Træningen har dog ikke større effekt, og han afsluttes i juni 2019 idet man beslutter ikke at operere. Han forsøger selv at træne videre hjemme. Tilstanden er dog ikke bedret det sidste års tid.

Nuværende klager

Han har nu således gener fra begge skuldre. Begge skuldre: Der er daglige smerter med nedsat bevægelighed. Han kan ikke løfte eller belaste, og ikke bevæge over vandret. Kan således ikke ta-ge noget ned over skulderhøjde. Der er tendens til nogen grad af udstråling lateralt på overarmen,

mest på ve. side. Han oplever ve. skulder er forværret ved den aktuelle skade. Han har svært ved at klare daglige opgaver grundet smerterne og den nedsatte bevægelighed.

...

Objektivt

Sundt og naturligt udseende med pæne farver. Fremlægger sagen roligt og præcist uden dramatiseringen. Helt normalt stemningsleje. Klarer af- og påklædning med noget besvær. Kan ikke løfte armene højt. Virker ikke smertepåvirket med armene i hvile.

Hoved og hals:

God bevægelighed i nakken. Ingen ømhed. Normale forhold i øvrigt. Har bilat. høreapparat.

OE:

Begge skuldre ses med bevaret skulderrundning. Der er ømhed over begge AC led i let grad. Der er ømhed lateralt for acromion bilat. Begge skuldre har nedsat bevægelighed til frem-op 80 grader bilat og ud-op 70 grader. Der er smerter på begge sider herved, som forværres gradvist ved bevægelser over 60 grader. Udadrotationen er nedsat 20 grader bilat, og indadrotationen er let nedsat, idet begge hænder kun kan føres til balden. Skønnes til 80 grader bilat. Der er ikke instabilitet i skuldrene, og cross overtest giver smerter på begge sider. Der er normal bevægelighed i begge albuer samt underarme. Håndtrykskraften skønnes noget nedsat, men ens på begge sider. Der er normal sensibilitet overalt på begge OE. Der er egal muskelfylde med omfang på 32 cm på overarm og 26 cm på underarm.

Columna:

Der er let ømhed i lænderyggen, som findes med let nedsat bevægelighed.

Thorax og abdomen:

Upåfaldende uden ømhed.

UE:

Der er i begge knæ lidt diffus ømhed og let ledskurten. Der er normal sensibilitet på begge UE og bevarede reflekser uden sideforskel. Pæn bevægelighed over alle led.

Konklusion

Der er således tale om en nu [...], som er kendt med forudbestående ve.sidig skulderproblematik gennem næsten 10 år, hvor han havde kendt supraspinatusruptur og 12% i méngrad i forvejen samt ganske let grad af gener i hø. skulder ved undersøgelse i 2015. Han falder i ultimo juni 2018 og slår ve. skulder og igen 11/8 hvor han får ryk i begge skuldre og falder ned på hø. skulder. Han ses på skadestue efter begge hændelser, og man finder efter 1.skade nedsat bevægelighed i på ve. skulder og efter 2.skade nedsat bevægelighed i væsentlig grad i begge skuldre. Man konstaterer efter 2.skade supraspinatusruptur i begge skuldre og slidgigt i skulderhøjdeledet på begge sider. Desuden tegn til let irritation under skulderfremspringet. Man behandler med blokader og træning, og man afstår fra operativ behandling. Hans nuværende klager er daglige smerter i begge skuldre med nedsat bevægelighed og nedsat kraft over skuldrene. Han kan ikke løfte armene over skulderhøjde.

Objektivt finder man nedsat bevægelighed i begge skuldre. Bevæger aktivt som passivt til frem-op 80 grader bilat og ud-op 70 grader bilat. med smerter i yderstillinger. Der er nedsat udadrotation til

20 grader bilat og let nedsat indadrotation til 80 grader bilat. Der er bevaret skulderrunding. Der er ikke synligt muskelsvind, og der er ingen sideforskel. Der er positiv cross-over test, og der er tegn til impingement. Der er normale neurologiske forhold på begge OE. Derudover er der nedsat bevægelighed i lænderyggen, og der er let ømhed og ledskurten i begge knæ. Tilstanden er stationær på begge sider gennem mere end 6 måneder, og der vurderes ikke at være yderligere behandlingsmuligheder. Der er ved skaden i 2018 (2 skader) således sket en mindre forværring af ve. skulder med flere smerter, og i hø. skulder en væsentlig skade med varigt mén i betydelig grad. Tilstanden i ve. skulder synes dog ikke at være forværret i væsentlig grad ved skaden i 2018. Det skønnes ikke, at der er konkurrerende lidelser i hø. skulder, som ville have medført forværring i væsentlig grad, hvis skaden ikke var sket.

Diagnose

Ruptura m.supraspinatus bilat
Impingement subacromielt bilat
Artrosis gen bilat
Artrosis art.acromioclavicularis bilat
Degenerativ lænderyglidelse
IDDM
Tinnitus"

Af vejledende udtalelse af 23/11 2020 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi vurderer:

Det varige mén er mindre end 5 procent

...

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] skulle den 11. august 2018 plukke æble, han hev i en gren, og fik et ryg i begge skuldre.
- Han blev samme dag tilset på Skadestuen i [...], hvor han klagede over gener i begge skuldre.
- Det fremgår af sagens helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] har forudbestående gener i venstre skulder.

Ved sagens vurdering har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener i begge skulder.

Vi finder imidlertid ikke, at de aktuelle gener kan tilskrives den anmeldte hændelse den 11. august 2018, og generne må derfor med overvejende sandsynlighed tilskrives andre forhold.

Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at den anmeldte hændelse lægeligt set er uegnet til at medføre de ovenfor anførte gener på baggrund skadens art og omfang.

Vi har endvidere noteret os, at [klageren] havde forudbestående gener i venstre skulder.

Det bemærkes, at når der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseres for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold. Vi vurderer derfor, at hændelsen den 11. august 2018 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"5 Forsikringen dækker

5.1 5.1.1 Følger af ulykkestilfælde

5.1.1 Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

...

For at opnå dækning i henhold til punkterne 5.1.1, 5.1.2 og 5.1.3 skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen medicinsk set er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden.

...

6 Forsikringen dækker ikke

6.1 Sygdom og forudbestående helbredsgener

6.1.1 Sygdom.

6.1.2 Ulykkestilfælde der skyldes sygdom.

6.1.3 Enhver udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom udløsningen skyldes et ulykkestilfælde. Dette gælder også, selvom det latente sygdomsanlæg ikke har været symptomgivende før ulykkestilfældet.

6.1.4 Forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende sygdom eller tilfældigt tilstødende sygdom. Dette gælder også, selvom sygdommen ikke har været symptomgivende før ulykkestilfældet.

6.1.5 En forudbestående sygdom eller lidelse kan ikke medføre, at erstatningen fastsættes højere, end hvis en sådan sygdom eller lidelse ikke havde været til stede.

6.1.6 Hvis forsikrede har modtaget godtgørelse for gener efter en tidligere ulykke, betales der – i forbindelse med et nyt ulykkestilfælde – ikke godtgørelse for de samme gener igen, uanset om de tidligere gener ikke længere er til stede. Dette gælder uanset, om erstatningen er udbetalt af Alka eller et andet forsikringsselskab."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1950'erne, anmeldte den 9/7 2018, at han i starten af juli 2018 faldt ned fra en stige og slog venstre skulder og kraveben. Den 29/8 2018 anmeldte klageren, at han den 11/8 2018 under klipning af et æbletræ fik et ryk i begge arme, og slog højre arm og skulder, samt venstre skulder.

Klageren er utilfreds med selskabets vurdering af méngraden. Han har anført, at han er kommet til skade med skuldrene under plukning af æbler, og at episoden i august 2018 forværede symptomerne i venstre skulder og forårsagede væsentlig skade med et varigt mén i højre skul-

der. Han har fortsat daglige smerter i begge skuldre, og der er årsagssammenhæng mellem ulykkerne og hans nuværende smerter.

Ulykkestilfældet i juli 2018

Selskabet har afvist at yde dækning for ulykken i juli 2018 under henvisning til, at der ikke findes den fornødne lægelige dokumentation for, at ulykken har medført direkte varige følger, der kan begrunde et selvstændigt varigt mén på 5 %.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har vurderet klagerens varige mén, som følge af ulykken i juli 2018, til mindre end 5 %.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det af de lægelige oplysninger fremgår, at klageren ved et ulykkestilfælde i 2010 pådrog sig én rotator-cuff skade med supraspinatus ruptur i venstre skulder, og at han som følge heraf fik tilkendt et varigt mén på 12 %.

Nævnet har også lagt vægt på, at det af speciallægeerklæring af 16/3 2020 fremgår, at der ved skaderne i 2018 er sket en mindre forværring af venstre skulder med flere smerter, men at tilstanden i venstre skulder dog ikke synes at være forværret i væsentlig grad.

Nævnet har videre lagt vægt på, at det af punkt 6.1.5 og 6.1.6 i forsikringsbetingelserne fremgår, at en forudbestående lidelse ikke kan medføre, at erstatningen fastsættes højere, og at såfremt forsikrede har modtaget godtgørelse for gener efter en tidligere ulykke, betales der – i forbindelse med et nyt ulykkestilfælde – ikke godtgørelse for de samme gener igen.

Ulykkestilfældet i august 2018

Selskabet har afvist at yde dækning for ulykkestilfældet i august 2018 under henvisning til, at ulykken ikke har medført et varigt mén på mindst 5 %. Selskabet har anført, at klagerens gener i højre skulder ifølge de lægelige oplysninger hovedsageligt skyldes belastning/slid, at hændelsen ikke er egnet til at give varige følger i en rask skulder, og at der ikke er dokumentation for, at

Ankenævnet for Forsikring

16.

96542

det anmeldte ulykkestilfælde er årsag til klagerens gener i højre skulder. Selskabet har også anført, at klageren havde forudbestående gener i venstre skulder, og at der ikke er sandsynliggjort en dækningsberettigende forværring af den bestående lidelse i venstre skulder.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse af 23/11 2020 vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 %. Af udtalelsen fremgår det, at "Ved sagens vurdering har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener i begge skulder. Vi finder imidlertid ikke, at de aktuelle gener kan tilskrives den anmeldte hændelse den 11. august 2018, og generne må derfor med overvejende sandsynlighed tilskrives andre forhold. Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at den anmeldte hændelse lægeligt set er uegnet til at medføre de ovenfor anførte gener på baggrund skadens art og omfang. Vi har endvidere noteret os, at [klageren] havde forudbestående gener i venstre skulder".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har vurderet klagerens varige mén som følge af ulykken i august 2018, til mindre end 5 %.

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sin udtalelse af 23/11 2020 har vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng og forudbestående gener.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen